

Forslag til lov om ændring af lov om beskyttelse mod afskedigelse på grund af foreningsforhold (Udvidet beskyttelse af den negative foreningsfrihed).

(Lovforslag nr. L 48).

Medlemmer af Folketinget Keld Albrechtsen (EL) og Pernille Rosenkrantz-Theil (EL) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om fastsættelse af en dato for afskaffelse af EU's eksportsubsidier og andre handelsforvridende subsidier for landbrugsvarer.

(Beslutningsforslag nr. B 35).

Forslag til folketingsbeslutning om tilbagetrækning af EU's krav til WTO-medlemslande under GATS-forhandlingerne om liberalisering af vandforsyningssektoren.

(Beslutningsforslag nr. B 36).

Forslag til folketingsbeslutning om forbud mod import af teak fra Burma (Myanmar).

(Beslutningsforslag nr. B 37).

Medlemmer af Folketinget Villy Søvndal (SF), Anne Baastrup (SF), Aage Frandsen (SF) og Kamal Qureshi (SF) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om behandlingsgaranti for alkoholmisbrug.

(Beslutningsforslag nr. B 38).

Medlemmer af Folketinget Klaus Hækkerup (S), Ole Stavvad (S), Aage Frandsen (SF), Kristen Touborg (SF), Marianne Jelved (RV), Margrethe Vestager (RV), Line Barfod (EL) og Mogens Nørgård Pedersen (KD) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om tilbagebetaling af strafafgift på skattestigninger i 2003.

(Beslutningsforslag nr. B 39).

Medlemmer af Folketinget Keld Albrechtsen (EL), Line Barfod (EL), Pia Boisen (EL) og Pernille Rosenkrantz-Theil (EL) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om at ophæve støtten til det private udlejningsbyggeri.

(Beslutningsforslag nr. B 40).

Medlemmer af Folketinget Anne-Marie Meldgaard (S), Anne Baastrup (SF), Elsebeth Gerner Nielsen (RV), Pia Boisen (EL) og Bodil Kornbek (KD) har meddelt mig, at de ønsker at stille følgende forespørgsel til integrationsministeren:

»Hvad kan ministeren oplyse om regeringens initiativer med henblik på at følge op på den kritik af udlændingeloven, herunder myndighedernes administration, som er blevet fremsat af Institut for Menneskerettigheder?«

(Forespørgsel nr. F 13).

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål til ministrene.

Spørgetimen

Formanden:

Til at besvare spørgsmål i spørgetimen i dag har statsministeren udpeget finansministeren, beskæftigelsesministeren og miljøministeren.

Til finansministeren er anmeldt følgende spørgere:

1. Lotte Bundsgaard
2. Sandy Brinck

Til beskæftigelsesministeren er der ikke anmeldt spørgere.

Til miljøministeren er anmeldt følgende spørgere:

3. Keld Albrechtsen
4. Torben Hansen
5. Jørn Dohrmann

Ønsker flere at tilmelde sig som spørgere? (Ophold). Da det ikke er tilfældet, giver jeg ordet til fru Lotte Bundsgaard for spørgsmål til finansministeren.

Spm. nr. US 4**Lotte Bundsgaard (S):**

Gang på gang hører vi regeringen tale om, at børnefamilierne og børnene her i Danmark skal have gode forhold. Børnene skal have det godt, og der skal være god sammenhæng mellem forældrenes arbejdsliv og familieliv.

Det er vi Socialdemokrater ret glade for at man taler om. Mindre glade bliver vi, når vi nu ser, hvordan virkeligheden ser ud. Lidt om denne virkelighed fik vi i sidste uge, for kommunerne mangler nemlig penge og sparer derfor på vores børn.

En undersøgelse, som blev offentliggjort i sidste uge, foretaget af analyseinstituttet Vilstrup, viser ifølge Ritzau, at halvdelen af kommunerne skærer ned på daginstitutionerne, skærer ned på åbningstiderne, skærer ned på antallet af medarbejdere, og det vel at mærke, når der er taget højde for, at der er færre børn, der skal passes; så skæres der stadig væk ned.

Jeg vil gerne spørge finansministeren, om det er den vej, regeringen ønsker at gå, om regeringen ønsker, at der skæres ned på vores børns dagligdag.

Kl. 13.05

Finansministeren (Thor Pedersen):

Nej, det er det ikke, og det er også derfor, det er sådan, når vi indgår kommuneaftaler, at aftalegrundlaget er det serviceniveau, man har, f.eks. i år, og oven i det serviceniveau lægger vi en ekstra vækst, således at der er råd til kommunerne under et at finansiere det, man har, plus noget mere.

Sådan er hele grundlaget, og det er det, som staten betaler til: 48 mia. kr. over bloktilskuddet, 11 mia. kr. over balancetilskuddet oven i bloktilskuddet. Det er, for at man med uændret skat er i stand til at bruge flere penge.

Hvordan man rent faktisk disponerer i den enkelte kommune, ligger i det kommunale selvstyre, men der er flere penge til rådighed næste år, end der har været i år.

Lotte Bundsgaard (S):

Det vil sige, at det, finansministeren siger, er, at det kun er kommunernes ansvar, når der bliver skåret ned på vores børns hverdag, når der bliver skåret ned på daginstitutionerne, og at det ikke er, fordi regeringen presser kommunerne økonomisk eller binder kommunerne i aftaler,

der gør, at man skal skære ned på vores børns daginstitutioner.

Finansministeren (Thor Pedersen):

Der indgår ikke, at man skal skære ned på noget som helst. Der indgår, at man aftaler en ramme, der giver mulighed for den service, man har i år, plus noget mere. Og det fordeles til kommunerne under et. Hvordan man i den enkelte kommune vælger at anvende sine midler, ligger i det kommunale selvstyre.

Det er også helt legitimt, at man reducerer på et område, hvor behovene er faldet, for at flytte penge over til områder, hvor behovene er stignede.

Det ligger i det kommunale selvstyre, og det blander regeringen sig ikke i. Men det, der fremgår af aftalen, er, at det er det niveau, man har nu – kommunerne under et – plus vækst. Det fremgår også eksplicit, at der f.eks. ikke er grundlag for at øge brugerbetalingen, forældrebetalingen, fordi det er forudsat ved uændret niveau for forældrebetaling, at man giver det ekstra statslige tilskud.

Så kommunerne under et kan holde skatten uændret og kan øge væksten, og det betaler statskassen.

Lotte Bundsgaard (S):

Nu viser den her undersøgelse foretaget af Vilstrup og citeret af Ritzau, at kommunerne skærer ned, bl.a. på åbningstiderne. Det kan man sammenholde med, hvad der står i regeringsgrundlaget, nemlig:

»Regeringen ønsker en ny og bedre familiepolitik. En familiepolitik, som er indrettet ud fra familiernes behov. Og en familiepolitik, som skaber bedre muligheder for, at familierne kan kombinere arbejds- og familielivet.«

Når man sammenholder disse ting, så er det, der står i regeringsgrundlaget, bare nogle hensigtsklæringer, som regeringen ikke har tænkt sig at sikre at kommunerne gennemfører.

Finansministeren (Thor Pedersen):

Man kan være tilhænger af det kommunale selvstyre, og man kan være modstander. Det kommunale selvstyre betyder jo, at kommunerne i virkeligheden styrer selv. Det, regeringen kan sikre, er, at kommunerne har penge nok, set under et, til det, man kender i dag, plus noget mere.

Det, vi har sikret i kommuneaftalerne, er, at der er penge til mere næste år end det, man har

haft af tilbud i år. Hvordan det konkret fordeles i den enkelte kommune, er jo ikke noget, regeringen eller Folketinget blander sig i. Så skal man fjerne det kommunale selvstyre, og så kan vi styre det hele fra Finansministeriet. En spændende tanke, det har måske bare ikke meget at gøre med demokrati og folkestyre.

Formanden:

Så er det fru Lotte Bundsgaard for et sidste spørgsmål.

Lotte Bundsgaard (S):

Jeg er egentlig glad for at få bekræftet nogle bange anelser, jeg havde, for det er jo altid godt at få klarhed over tingene. Mine bange anelser var, at selv om regeringen taler rigtig meget om familiepolitik, og selv om regeringen taler rigtig meget om, at der skal være sammenhæng mellem familieliv og arbejdsliv, så siger den, når det kommer til stykket, at det alligevel ikke er dens ansvar.

Det vil sige, at næste gang vi hører en af regeringens ministre tale om, at der skal være en bedre familiepolitik i Danmark, at det skal være nemmere at være forældre og få dagligdagen til at hænge sammen, så ved vi godt, at det, regeringen egentlig mener, er, at det vil den faktisk ikke gøre noget ved som regering.

Det er ærgerligt, at det ser sådan ud, men det er jo meget godt at få klarhed over regeringens familiepolitik.

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jamen familiepolitikken er ganske klar. For det første at sikre, at kommunerne er i stand til at give den service, man har i år, plus en endnu bedre service næste år.

For det andet er der noget, vi fra centralt hold direkte pålægger kommunerne: en pasningsgaranti. Det er altså noget, man bliver tvunget til at levere, uanset at der har været en frihedsgrad for kommunerne tidligere.

Så har vi indført 1 års betalt forældreorlov i forbindelse med fødsel. Selv om Socialdemokratiet ikke kunne lide det og kaldte det det største bluffnummer i nyere tid, så er det gennemført ved lov.

Så noget gennemføres ved lov. Frihedsgraden for familien til selv at vælge gennemføres ved lov. Frit valg gennemføres ved lov, men niveauet i den enkelte kommune hører hjemme under det kommunale selvstyre.

Hvis Socialdemokratiet vil gøre op med det, må de fremsætte et lovforslag her i salen. Så kan vi få en debat om at begrænse det kommunale selvstyre. Indtil da står det ved magt.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Kl. 13.10

Spm. nr. US 5

Sandy Brinck (S):

Jeg er egentlig lidt overrasket over finansministerens svar til min kollega. Jeg synes altid dybest set, det er usympatisk, når folk prøver sådan at skubbe ansvaret fra sig og sparke nedefter.

Jeg står med regeringens aftale med kommunerne for 2005, og der vil jeg godt læse noget op for finansministeren, som han åbenbart har glemmt. På side 17 under daginstitutioner står der:

»Der er enighed om, at det er vigtigt, at kommunerne tilpasser udgiftsniveauet i takt med udviklingen i børnetallet for at kunne frigøre ressourcer til områder, hvor der er stigende udgiftsbehov.«

At frigøre ressourcer betyder i min ordbog, at nogle penge skal væk fra området, og jeg synes finansministeren skulle vedkende sig sit ansvar.

Finansministeren (Thor Pedersen):

Der er nok tale om en forståelsesproblematik. Jeg finder for det første ikke, at der er noget forkert i, at hvis man har en institution uden børn, så har man heller ingen udgift til at passe børnene. Som udgangspunkt er det vel rigtigt. Og i takt med at børnetallet øges i institutionen, så øges udgiften til løn også.

Men det må også medføre, at hvis børnetallet falder, så har kommunen en frihedsgrad til at frigøre midler og sige, at det serviceniveau, man har pr. barn, angribes ikke, det stiger måske endda, selv om man flytter midler fra børnepasning, fordi der er færre børn at passe, over på områder, hvor der brug for flere penge, fordi området er i vækst.

Det er altså ikke i strid med noget som helst, at dér, hvor børnetallet falder, falder udgifterne også, i takt med at børnetallet falder. Det er jo ikke en lavere service. Det er den samme service. Og hvis udgifterne falder mindre end børnetallet falder, så er der tale om stigende service. Og det er præcis det, der er tale om på børnepas-

ningsområdet under et – det er, at der er stigende service.

Sandy Brinck (S):

Hvis den her meget lange, snørklede forklaring stod til troende, så burde finansministeren have svaret min kollega, fru Lotte Bundsgaard: Det kan jeg ikke forstå; vi har aftalt, at der kun må ske udgiftstilpasninger i forbindelse med faldet i børnetal.

Men det, undersøgelsen viser, er, at over halvdelen af kommunerne skærer, når der er taget højde for demografiske udviklinger, såsom hvor mange børn der er. Så hvis finansministerens nuværende svar skal hænge sammen med det, han tidligere har svaret fru Lotte Bundsgaard, så synes jeg ikke, jeg kan få regnskabet til at passe. Finansministeren burde jo rejse sig op og sige: Det er for galt. Vi har faktisk aftalt med kommunerne, at det må de ikke, og derfor vil jeg selvfølgelig tage fat i kommunerne. Og hvis finansministeren ikke siger det, så er det jo *min* løsning af kommunalaftalen, som står ved magt, og det kan jeg kun beklage over for børnefamilierne.

Men finansministeren får en chance til.

Finansministeren (Thor Pedersen):

Det eneste, der er for galt, er, at fru Sandy Brinck ikke kan forstå det. Det er jo det eneste, der er galt. For vi sikrer penge til, at der er flere ressourcer til rådighed til service end tidligere.

Vi siger også, at det må være en opgave, at hvis der er et faldende behov, fordi der er tale om færre børn, så tilpasser man også totaludgiften i nedadgående retning, så den afspejler, at der er færre børn at passe.

Så det er et erklæret mål for overhovedet at være ansvarlig at finde penge til områder, hvor der er vækst, og hvor behovene er stigende. Det hele ville jo sande til, hvis man sagde, at der var nøjagtigt det samme til at passe børn i en institution, der måske oprindeligt har været på 52 børn, men som er nede på 30 børn; at mene, at der skal være det samme antal til at passe 30 børn som til at passe 52 børn. Det mener vi ikke, og der er det selvfølgelig et ansvar at tilpasse nedad. Men det har jo ikke noget at gøre med at reducere i service.

Sandy Brinck (S):

Jeg er selvfølgelig ked af, at min fatteevne ikke er så stor som finansministerens. Jeg tror nu, finansministeren skulle prøve at læse den under-

søgelse, som spørgsmålet er stillet på baggrund af, fordi det netop dér står meget klart, at besparelsen sker *ud over* det faldende børnetal. Altså det faldende børnetal kan ikke bruges som argument.

Hvis det bare er mig, der har et problem med at forstå, at når halvdelen af kommunerne skærer mere, end det faldende børnetal kan svare for, så skal man opfatte det som en serviceforbedring, hvis jeg er den eneste, der ikke kan få det regnestykke til at hænge sammen, så har regeringen jo kronede dage.

Jeg er nu nok nærmere af den opfattelse, at børnefamilierne rundt omkring i landet godt kan mærke, at der bliver skåret i åbningstider og i normering, og derfor godt ved, at når der bliver skåret her, så er det noget, de kan mærke i deres dagligdag.

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jeg er da også ked af, at fru Sandy Brinck ikke kan forstå det. Den kedsomhed, om jeg så må sige, kan vi så dele i fællesskab. Det, der er regeringens ansvar, er at sikre, at der er den nødvendige ressource til rådighed i respekt for det kommunale selvstyre. Det vil sige, at vi forhandler med kommunerne under et og sikrer, at der er flere penge til service næste år, end der var i år. Vi sikrer, at man ikke kan bruge argumentet med, at man hæver forældrebetalingen, fordi der er et skattestop. For vi sikrer skattestoppet udefra, og det, som kommunerne måtte mangle for at bruge endnu flere penge næste år, betales af statskassen ud fra uændret brugerbetaling, altså uændret forældrebetaling.

Kl. 13.15

Hvordan man rent faktisk i den enkelte kommune ønsker at disponere over midlerne, det ligger i den enkelte kommune. Jeg siger igen: Hvis Socialdemokratiet vil begrænse det kommunale selvstyre, så må de fremsætte et lovforslag om det i Folketinget, altså at de ikke ønsker, at kommunerne selv bestemmer. Så styrer vi det hele fra Finansministeriet. Jeg forstår godt, man ønsker, at det skulle være sådan, men jeg mener blot, at det er i strid med begrebet folkestyre.

Formanden:

Så er det fru Sandy Brinck for et sidste spørgsmål.

Sandy Brinck (S):

Nu bliver jeg jo nødt til at afprøve, om jeg har forstået finansministeren. Jeg skal altså forstå fi-

nansministeren sådan, at vi skal gå ud i den glade verden og fortælle børnefamilierne, at det, at der i over halvdelen af kommunerne spares mere på daginstitutionernes budgetter, end et faldende børnetal kan begrunde, skal de opleve som en serviceforbedring, for det siger finansministeren selv.

Jeg tror, det bliver svært, når det er sådan, at vi kan se, at det sådan set har været tanken hele tiden i kommunalaftalen med regeringen. Men hvis det er det, der er opgaven, så tror jeg, at jeg trygt overlader den til finansministeren selv, for det tror jeg ikke jeg kan få nogen til at forstå.

Finansministeren (Thor Pedersen):

Problemet er, at fru Sandy Brinck jo ikke kan fortælle, hvordan virkeligheden ser ud, hvis ikke hun selv forstår den. Det er jo det, der er problemet.

Det eneste, regeringen kan som udgangspunkt, er at sikre, at kommunerne under et, fordi vi har kommunalt selvstyre, har de midler, som er til rådighed, der sikrer, at man kan finansiere det niveau, vi kender i dag, plus endnu mere næste år. Hvordan man vælger at disponere i den enkelte kommune, det er jo en del af den lokalpolitiske debat. Det må man diskutere i kommunen, og det må vi gøre til genstand for debatten op til kommunalvalget. Medmindre man ønsker, at finansministeren skal styre den enkelte kommune på hovedkonti. Så må man fremsætte det forslag, og så vil jeg overveje det.

Det er en ret stor tillid at give til en finansminister, vil jeg sige. Jeg forstår godt, at man har den, men jeg mener ikke, at det er i overensstemmelse med folkestyrets grundidé.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Formanden:

Så er der spørgsmål til miljøministeren. Der er som annonceret tre spørgere. Den første er hr. Keld Albrechtsen.

Spm. nr. US 6

Keld Albrechtsen (EL):

Det er et spørgsmål, som drejer sig om et sprøjtemiddel, som vi har problemer med, nemlig giftstoffet glyfosat. Det er sådan, at formentlig tæt op mod halvdelen af alle de sprøjtemidler, der postes ud på vores marker, indeholder dette giftstof, glyfosat. Vi har endda set, at mængden

af sprøjtemidler desværre er stigende. Det er ikke lykkedes for regeringen at få det begrænset.

Samtidig har ministeren endnu ikke, så vidt jeg ved i hvert fald, men det er det, jeg vil spørge om, turdet gribe til det nødvendige forbud mod brug af glyfosat – ikke mindst i efterårsperioden, hvor der er særlig vådt på markerne, og hvor risikoen for, at det når frem til vores drikkevand om ikke særlig lang tid, jo er meget stor. Det er mig en kilde til stadig undren, at ministeren bare lader den sag flyde.

Det håber jeg så heller ikke er tilfældet. Det kan jo være, at der er sket noget, som jeg ikke er informeret om. Så hvornår kommer det forbud?

Miljøministeren (Connie Hedegaard):

Det er rigtigt nok, som hr. Keld Albrechtsen siger, at mængden af sprøjtemidler er svagt stigende. Det er den indimellem. Det er nogle meget, meget små fluktuationer, og indimellem kan de være svagt stigende, men i øvrigt på en kurve, der grundlæggende er faldende.

Jeg tror, hr. Keld Albrechtsen også er klar over, at Miljøstyrelsens vurdering jo har været, at grunden til, at der var en svag stigning sidste år, skyldtes en ændret sammensætning af afgrøder. Så det var lige for at reflektere over det.

Så til det med glyfosat. Der er jo nogle regler for, hvornår Miljøstyrelsen kan godkende et sådant pesticid, og hvornår den ikke kan godkende det. Der er en grænseværdi, og den siger, at der ikke må være mere end 0,1 mikrogram pr. liter i vand. Hvis man overtræder det, så skal det forbydes; hvis det ikke overtrædes, så skal det ikke forbydes.

Hr. Keld Albrechtsen og jeg kan jo ikke sidde og ræfle om, hvilke pesticider der er de værste. Vi er nødt til at have noget faglig ekspertise, der fortæller os noget om, hvordan man skal håndtere de her ting. Der forstår jeg, at den store fordel ved glyfosat er, at stoffet holder sig oppe i de øvre jordlag. Hvis man ellers skulle bruge noget andet, der havde samme virkning, ville det i virkeligheden indebære en større risiko for grundvandet og for, at det siver ned. Derfor er der den her begrænsede anvendelse af glyfosat, og derfor er den lovlig efter en faglig vurdering i Miljøstyrelsen.

Kl. 13.20

Keld Albrechtsen (EL):

Begrænset anvendelse synes jeg er et lovlig flot udtryk, når det finder sted ved brug af tæt mod halvdelen af alle sprøjtemidlerne.

Jeg vil godt spørge ministeren, om der er sket nogen ændringer siden den 3. juni 2003. Den daværende miljøminister sendte dengang en meddelelse ud om, at Miljøstyrelsen nu lagde op til, at der indføres et forbud mod at anvende glyfosat efter den 15. september. Grunden til det var, at der var fundet glyfosat i drænvand, og at det ikke kunne udelukkes, at der kan ske en transport via sprækker i lerjorden ned til de dybere lag. Miljøstyrelsen fastslog dengang, at det øvre grundvand også er en ressource, der skal beskyttes.

Hvad er ændret? Er det, fordi det øvre grundvand nu ikke længere skal beskyttes, at ministeren ikke vil gribe til forbud? Eller er det, fordi ministeren har fået nye oplysninger, der tyder på, at der ikke er en risiko for nedsvivning? Eller er det bare, fordi ministeren er under pres fra kemikalieindustrien og ikke tør gribe ind over for så mægtige koncerner som Monsanto? Det er jo den fornemmelse, man får, jo mere man studerer den her sag.

Miljøministeren (Connie Hedegaard):

Miljøministeren kan i hvert fald afvise at være under pres fra Monsanto eller kemikalieindustrien i al almindelighed; jeg har ikke hørt fra dem, heller ikke i den her anledning.

Men det nye, der er sket, er vel, at siden juni 2003 har Miljøstyrelsen iværksat nogle opfølgende undersøgelser for at få årsagen til de konkrete fund i vand, som hr. Keld Albrechtsen refererer til, undersøgt. Der er jo tale om nogle meget små vandforsyninger, og Miljøstyrelsen, som jo er vores faglige ekspertise på området, har sagt, at de må mere ned i, hvad det skyldes, og hvad der er fundet, og så få kigget på det. Jeg regner da med, at jeg får en afrapportering om det inden så længe. Vi må stadig væk huske, at Miljøstyrelsen er den faglige ekspertise.

Jeg tror, at både hr. Keld Albrechtsen og jeg er bedst tjent med, at vi lytter til den.

Keld Albrechtsen (EL):

Nu skrev ministeren jo til os i Miljøudvalget den 28. juli, så vidt jeg kan se af papiret, at der her i efteråret skulle afholdes et seminar om problemet, og at Miljøstyrelsen som den ansvarlige myndighed forventer at træffe afgørelse efter seminaret. Nu ved jeg så ikke, om der har været et seminar, men efteråret er vel ved at nærme sig.

Er der kommet noget ud af det? Er det blevet afklaret så meget, at ministeren nu kan sige til Folketinget med hundrede procents sikkerhed:

Der sker ikke en nedsvivning, det er ikke i drænvandet, og der er ikke sprækker i lerjorden, sådan at det ryger ned i vores grundvand? Kan ministeren sikkert sige det, så det er derfor, at ministeren ikke vil gribe til et forbud? Er det situationen? For vi kan jo alle være trygge, hvis det er situationen. Men jeg er bange for, at det ikke er situationen.

Hvorfor vidste man i 2003, at det går ned i drænvandet med risiko for at fortsætte ned igennem sprækkerne og ned til vores drikkevand, og så ved man det ikke mere? Det er altså meget mystisk, er jeg nødt til at sige til ministeren.

Miljøministeren (Connie Hedegaard):

Jeg synes egentlig ikke, at det er så mystisk. Som jeg sagde lige før: Miljøstyrelsen er i gang med at undersøge de her ting, og der kommer et bud tilbage til os politikere, når de er færdige med de undersøgelser. Jeg skal også gerne undersøge, om de har afholdt et seminar, det har jeg ikke lige tjek på om de har. Men som der jo også bliver givet tilsagn om, forventes der en afgørelse, når man har fået det her undersøgt.

Men jeg håber da, at hr. Keld Albrechtsen er enig med mig i, at tingene jo ikke er så enkle, at vi bare lidt på må og få kan forbyde det ene og det andet, uden i øvrigt kvalificeret at vide, hvad der skal komme i stedet for, der har den effekt, som glyfosat har. Derfor er det vel rimeligt nok, at landets Miljøstyrelse får lejlighed til at undersøge det, når der kommer ny viden, nye resultater. Vi siger til dem: Vil I godt være venlige at undersøge, hvad vi skal lægge i det her. Så får de lejlighed til at komme med et bud.

Hvis de har lovet, at det kommer i efteråret, går jeg ud fra, at det kommer i efteråret, men det vil jeg gerne få tjekket.

Formanden:

Så er der et sidste spørgsmål til hr. Keld Albrechtsen.

Kl. 13.25

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg synes godt nok, at ministeren sidste svar tyder på, at den her sag behandles meget lemfældigt hos ministeren.

Sidste år mente Miljøstyrelsen, at det var nødvendigt med et forbud. Så går der kræfter i gang i det skjulte, som vi kun kender indirekte, og det må jo være kemiindustrien, hvem skulle det ellers være, ja, det er måske dansk landbrug, der

presser på for at få lov til at bruge flere sprøjtemidler, det ved jeg ikke. Jeg ved ikke, hvad det er for kræfter, men nogle har fået denne sag til at ligge dødstille i lang, lang tid, og nu ved ministeren ikke rigtig, hvordan det går.

Det synes jeg ikke er godt, det må jeg sige direkte. Jeg er meget glad for, at ministeren nu vil undersøge, hvad der rent faktisk sker i den her sag, og får bragt en afklaring på, hvor langt vi egentlig er nået. Det håber jeg at vi i Folketinget meget hurtigt kan få meddelelse om. Jeg må indrømme, at nakkehårene begynder at rejse sig på mig, når mangelen på indsigt hos en minister er så stor, som den er i denne sag. Men jeg håber, at jeg kan få et tilsagn om – det skal så være mit spørgsmål – at vi meget hurtigt kan få en redegørelse fra ministeren om, dels hvad status er i den her sag, dels hvad Miljøstyrelsen agter at foretage sig.

Miljøministeren (Connie Hedegaard):

Det er mange store ord på en gang, og det er også mange postuler og insinuationer både mod kemikalieindustrien og landbruget og ministeren, og jeg ved ikke hvad.

Vi taler her om et stof, som Miljøstyrelsen altså har givet tilsagn om at ville gå i gang med at tjekke. Jeg tror også selv, at jeg har haft fornøjelsen af at svare hr. Keld Albrechtsen skriftligt for et par måneder siden på denne her sag. Miljøstyrelsen er i gang med at tjekke det, de er i gang med at undersøge det, og de har lovet at vende tilbage. Og så kan hr. Keld Albrechtsen snakke om sine små nakkehår, de har det jo meget med at rejse sig ganske tit. Det er det her med at bede om hundrede procents sikkerhed for noget og bede om det her og nu, og at alting skulle være afklaret. Nu bringer hr. Keld Albrechtsen det op og siger: Hov, hvordan går det med det her? Jeg lover at se på det og siger: Jamen jeg vil da gerne lige tage et tjek på, om de har holdt det seminar.

Hr. Keld Albrechtsen har fuldstændig ret i, at miljøministeren jo ikke går og holder styr på hvert eneste seminar, der holdes i Miljøstyrelsens regi. Men som altid vil hr. Keld Albrechtsen få et svar tilbage til sig selv og til udvalget i al almindelighed, sådan som jeg tidligere har lovet.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 7

Torben Hansen (S):

Det Konservative Folkeparti har haft landsrådsmøde i den forløbne weekend, og en af de ting, som man vedtog, var et program om natur og miljø. Deraf fremgår bl.a., at Det Konservative Folkeparti vil regulere landbruget som industri. Jeg er da glad for, at man nu begynder at nærme sig socialdemokratisk tankegods på det punkt, og der står også, at man vil styrke ressourcerne til miljøet. Jeg er også glad for, at De Konservative nærmer sig socialdemokratisk tankegods på det punkt.

Men hvad med de beslutningsforslag, som regeringen med konservative stemmer både i seneste samling og forrige samling om individuel miljøgodkendelse af landbrug stemte ned? Betyder det, at man, hvis vi fremsætter dem igen, og det gør vi, så denne gang med det konservative partiprogram i hånden fra miljøministerens side vil sige: Vi vil gerne stemme for sådan et forslag om individuel miljøgodkendelse af landbruget? Det må være konsekvensen af det, man har vedtaget, eller også er det hul tale.

Miljøministeren (Connie Hedegaard):

Nu kan jeg heldigvis min egen tale fra landsrådet, og derfor ved jeg også, hvad den præcise formulering var. Den var, at jeg tror, at vi i højere grad end i dag skal regulere en større del af dansk landbrug som industri. Det står jeg helt ved. Det tror jeg vi skal have sat mere fokus på.

Jeg glæder mig til at gå i dialog med hr. Torben Hansen om det. Det er klart, at der er noget med nogle størrelser og sådan noget, hvor der i dag er nogle regler, hvis man har over 250 dyreenheder. Skulle vi prøve at sætte det antal lidt ned, så lidt flere kommer ind og bliver reguleret som industri? Hvad det betyder af både plusser og minusser for frihedsgraderne for den enkelte landmand, det vil jeg meget gerne gå i dialog med hr. Torben Hansen om.

Det der med, at flere ressourcer til miljøet specielt skulle være en socialdemokratisk sag, det ved hr. Torben Hansen godt jeg ikke er enig i. Der er også den større ideologiske ramme. Når nu hr. Torben Hansen har været så venlig at ulejlige sig med at læse min landsrådstale, vil hr. Torben Hansen også kunne se der, hvad det er for en tankegang, der ligger bag, at også for en konservativ er der en erkendelse af, at det koster at føre en markant miljøpolitik.

Torben Hansen (S):

Jeg er ked af at skuffe ministeren. Det er altså ikke ministerens tale, jeg har taget udgangspunkt i, det er det program, man har vedtaget, og som ligger på Det Konservative Folkepartis hjemmeside. Jeg vil gerne gå op og læse ministerens tale, det skal ikke være det.

Kl. 13.30

Men i forhold til ressourcer er det jo lidt specielt, at man nu siger, at det vil man da også prioritere, samtidig med at miljøministeren er medlem af en regering, der ifølge miljøministerens egne svar har fjernet samlet 3,5 mia. kr. fra miljøområdet de seneste 3 år, 4 år, og også næste år – også næste år – under miljøministerens eget direkte ansvar endnu en gang fjerner 54 mio. kr. fra området. Det viser da, at det bare er hul tale, at man vil styrke området.

Men omkring dyreenheder og individuel miljøgodkendelse, som man tidligere har stemt imod, forstod jeg også, at hvis vi lægger det forslag i salen om ganske få uger – vi vil meget gerne hjælpe ministeren med det her – så vil ministeren som medlem af denne regering, der tidligere har stemt kraftigt imod og slået korsets tegn for sig, sige: Det synes vi er en fantastisk idé. Og hun vil overbevise resten af regeringen, herunder Venstre, om, at vi skal have individuel miljøgodkendelse ned til 100 eller helt ned til 40 dyreenheder. Er det sådan, det skal forstås?

Miljøministeren (Connie Hedegaard):

Hr. Torben Hansen og Socialdemokratiet kan jo godt lide hele tiden at jonglere med de her milliarder, som regeringen har sparet. Det skal vi ikke slås så meget om, for tallene er rigtige nok. Hvis man tager de akkumulerede tal, og det gør Socialdemokraterne naturligvis, man tager jo ikke bare sådan de lidt mere beskedne tal, man også kunne gribe fat i, men de akkumulerede tal, 3,5 mia.kr., så glemmer man bare hver gang at fortælle, at de 2,2 mia. kr. er taget fra øststøtten.

Der tror jeg, at hr. Torben Hansen ved, at der også under den tidligere regering jo var overvejelser om, at når nu de nye østeuropæiske lande kom ind i EU og kunne søge regional støtte og andre ting i EU, så skulle vi ikke længere fra dansk side give dem miljøstøtte. Det er en konsekvens af, at de er blevet medlemmer af EU. Det tror jeg at Socialdemokratiets ordfører også må erkende.

Torben Hansen (S):

Jonglerer med tallene? Jeg citerer sådan set bare ministerens eget svar fra den 15. september 2004 på spørgsmål nr. S 5585, hvor det af tallet fremgår klart og tydeligt, hvad der samlet er forsvundet fra Miljøministeriets ressortområde siden 1. januar 2002, og det er altså 3,5 mia. kr., uanset hvordan man vender og drejer det.

Men jeg fik faktisk ikke noget svar på mit spørgsmål omkring individuel miljøgodkendelse af landbrug. Betyder det, at hvis vi lægger vores beslutningsforslag ned i salen på baggrund af det, man har vedtaget i weekenden, så vil den konservative miljøminister stille sig i spidsen for, at vi får individuel miljøgodkendelse af danske landbrug helt ned til 100 eller helt ned til 40 dyreenheder? Det synes jeg da ville være interessant og et stort politisk fremskridt.

Det ville jo også betyde, at vi så skal i gang med at genforhandle vandmiljøplan III, for der ville man jo heller ikke være med til at lave individuel miljøgodkendelse på trods af, at ekspertgrupperne havde sagt, at det ville give en mindre kvælstofudvaskning.

Jeg vil godt have et svar på, om man vil være med på det, eller om det, man har vedtaget i weekenden, bare er hul tale.

Miljøministeren (Connie Hedegaard):

Jeg tror, at Det Konservative Folkepartis landsråd er som andre partiers landsråd. Jeg tror, at den konservative folketingsgruppes indstillinger har samme kraft som andre partiers indstillinger. Det er en holdning fra den konservative folketingsgruppes side, som man nu også fik landsrådets markante opbakning til, at vi i højere grad skal behandle landbrug som industri, fordi landbruget ikke længere er Jens Hansens bondegårde.

Derfor undrer jeg mig lidt over tonen hos hr. Torben Hansen. Hvorfor nu skabe en kunstig konfrontation? Skulle hr. Torben Hansen ikke hellere være glad over, at der nu måske er en åbning, at vi faktisk kunne mødes og snakke om nogle af de her ting?

Hr. Torben Hansen ved jo udmærket godt, at den konservative folketingsgruppe har haft den indstilling. Det har den fået vedtaget på Det Konservative Folkepartis landsråd, og det vil vi selvfølgelig nu bringe videre i regeringens drøftelser. Jeg synes da egentlig, hr. Torben Hansen skulle glæde sig i stedet for at blive så aggressiv over, at der ikke længere er sådan en total front, man hele tiden kan køre på. Så må hr. Torben

Hansen undskyldte, at jeg ikke kunne svare i første omgang, men jeg har jo kun 1 minut.

Torben Hansen (S):

Det er meget muligt, at ministeren synes, det er aggressivt. Det synes jeg ikke selv, men det må jo være udtryk for, at ministeren måske er presset på det her område.

Jeg glæder mig da også over, at det, som har været socialdemokratisk tankegods i meget lang tid, at man skal have individuel miljøgodkendelse af landbrug, nu også er konservativ politik. Men jeg kan bare konstatere, at man de seneste 2 år har stemt imod forslaget en gang om året.

Mit spørgsmål er stadig væk: Hvis vi lægger det frem i salen om 14 dage – vi vil også gerne snakke om det inden – hvis vi, Socialdemokratiet, sammen med resten af oppositionen lægger forslaget om individuel miljøgodkendelse af danske landbrug frem, vil ministeren så være med, eller er det her bare sådan lidt hul tale for ligesom at vise en ny konservativ profil på det her område?

Kl. 13.35

Miljøministeren (Connie Hedegaard):

Jeg kan helt ærligt ikke se, hvilken interesse der skulle være i sådan at komme med det forslag, hvis ikke det var noget, vi mente noget med. Jeg vil meget gerne have lejlighed til at studere hr. Torben Hansens og Socialdemokratiets forslag og måske også gå i dialog om det.

Det er sådan, at i der jo dag gælder nogle regler for større landbrug med over 250 dyreenheder. Det kan være, at det er det, vi skal nedsætte. Jeg tror ikke, at hr. Torben Hansen mener, at fem får og tre høns skal til at blive reguleret som industri, så vi skal jo ind og tale om et tal sådan et eller andet sted derimellem. Ellers er der 36.000 enheder ude omkring på landet, som skulle ind og reguleres som industri.

Jeg tror, vi begge to er enige om, at så langt når vi nok ikke, så vi skal jo ind og finde en eller anden måde. Er der et håndtag, vi kan dreje på, hvor flere brug end i dag kan komme ind og blive behandlet som industri? Det synes jeg da vi skulle gå i dialog om i stedet for at stå her og grave grøfter.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 8

Jørn Dohrmann (DF):

Lad os lige tage det lidt i forlængelse af det, som ministeren er inde på her. Når De Konservative melder ud, at landbruget skal være ligesom industri, er det så den reelle miljøbelastning, De Konservative nu ønsker at gå efter? Og betyder det så, at hvis man investerer i bl.a. separeringsanlæg, så kan man slippe for at have harmonikrav og alle de ting, som der reguleres med i dag? Er det en af de ting, som den konservative minister har overvejet, inden hun sagde, at landbruget skal reguleres som industri?

Så vil jeg også godt komme ind på den sag, der er i Horsens. Ser ministeren ikke, at det er et problem i henhold til Naturklagenævnet, at ministerens eget organ nu ligesom bliver underkendt af Højesteret?

Miljøministeren (Connie Hedegaard):

Ja, alt det omkring både investeringer og fradrag, og hvad det vil betyde, hvis vi paralleliserer landbrug og industri, vil jeg meget gerne gå ind i en nærmere drøftelse også med hr. Jørn Dohrmann om.

Det er jo ikke et færdigt lovforslag, den konservative gruppe har formuleret. Den konservative gruppe har formuleret en principiel holdning, som de så har fået Det Konservative Folkepartis landsråds anerkendelse og vedtagelse af. Det er der, hvor den er lige nu.

Omkring Horsenssagen: Jo, der vil da vel ikke være nogen, de siger andet, end at det da er ærgerligt, at der er et Naturklagenævns, der bliver underkendt først i Vestre Landsret og derefter af Højesteret, så i den forstand kan jeg jo kun svare bekræftende på hr. Jørn Dohrmanns spørgsmål.

Jørn Dohrmann (DF):

Betyder det så ikke også, at ministeren i fremtiden ligesom vil, hvad skal man sige, træffe afgørelse, inden man egentlig har set, kan man sige, den konkrete ansøgning fra den enkelte kommune? Jeg synes jo selvfølgelig, det er et problem, at en minister, inden vi egentlig har set et konkret tiltag på området, egentlig melder ud, at det vil man aldrig nogen sinde acceptere, altså ikke giver kommunen en chance.

Så er det jo også, at det spørgsmål melder sig, om ministeren så ikke allerede på nuværende tidspunkt vil komme med samme klare melding, når vi taler om byggeri i strandbeskyttel-

seslinjen. Er det ikke sådan, at det må stå krystalklart for alle folk, at man ikke skal have den forventning, at man kan få noget af det her byggeri godkendt, altså at man skal overholde loven i yderste forstand?

Miljøministeren (Connie Hedegaard):

Jeg mener ikke, man skal overholde loven i yderste forstand, men man skal holde loven, og det gælder da i mangt og meget.

Det, jeg har gjort, er, at jeg jo ikke har truffet nogen beslutning eller afgørelse i Horsenssagen eller lignende sager på den måde, før de når frem til mit bord. Det, jeg er kommet med, er en principiel politisk tilkendegivelse af, at når landets Højesteret erklærer et byggeri for åbenlyst ulovligt og oven i købet gør det med stemmerne syv-nul, så synes jeg, det er en servicemelding at komme med til dem, der nu sidder og skal finde ud af, hvad de skal stille op med det, at sige: I skal bare vide, at den nye miljøministers grundholdning til denne her type sager er, at man ikke bare kan lade som ingenting. Man kan ikke bare ligesom skrive loven om med tilbagevirkende kraft, lave en ny regionsplan, som om intet var hændt, og så sige, at så kører vi derfra. Det synes jeg er en rimelig principiel politisk melding at komme med.

Kl. 13.40

Jørn Dohrmann (DF):

Jeg er glad for, vi har en minister, der ligesom tør gå fremad og sige, at her skal ske noget på det her område. Men jeg vil gerne sige en ting: Jeg ser, der er et problem i, at man har et Naturklagenævnet faktisk under sit eget ministerium, som kommer med nogle, man kan sige anbefalinger om, hvordan et byggeri skal være, og nu kan man så se, at det bliver underkendt af højesteretsdommere, som ministeren så siger, vi er nødt til at lytte til.

Hvordan vil ministeren sørge for, at det samspil imellem Naturklagenævnet, altså ministerens eget organ, og så ministeren kommer til at fungere optimalt i fremtiden, så vi ikke får de her sager, hvor man står og ikke ved, hvor man er henne? Det er da meget vigtigt for folkestyret, for ministeren, at man ikke bliver ved med at blive inddraget i enkeltsager på det her område. Der ser jeg, det er meget vigtigt, at ministeren tør træffe en principiel afgørelse også i fremtiden for de sager her.

Miljøministeren (Connie Hedegaard):

Jeg tror da, vi skal passe på ikke at rode tingene sammen, for selvfølgelig skal landets miljøminister til hver en tid kunne træffe principielle afgørelser også i plansager, som ender på miljøministerens bord. Men jeg mener altså, at spørgeren roder tingene lidt sammen, hvis der bliver sagt, at Naturklagenævnet sådan skal være i et specielt samspil med miljøministeren. Dertil må jeg sige, at det jo ikke er sådan, at miljøministeren på nogen måde skal give pålæg eller direktiver eller noget som helst til Naturklagenævnet.

I Naturklagenævnet sidder nogle folkevalgte mennesker, der sidder nogle politikere, og der sidder nogle jurister, og de skal træffe deres afgørelser, og – som jeg sagde i mit første svar – er det bestemt ærgerligt, at de bliver underkendt af Højesteret, men det er altså ikke rigtig noget, synes jeg, som man kan rode landets miljøminister, hverken den, der havde ansvaret dengang, eller den nuværende, ind i.

Formanden:

Så er der et sidste spørgsmål til hr. Jørn Dohrmann.

Jørn Dohrmann (DF):

Jo, men jeg tror da, at det må stå krystalklart, at enhver, som ligesom får nogle anbefalinger fra et organ, som skal servicere den politiske kreds, også ligesom har kompetencen i orden til at kunne komme med anbefalinger, og der spørger jeg enkelt: Hvordan vil ministeren sikre sig, at det organ, man nu har nedsat, også kan bruges, så det ikke bliver underkendt i fremtiden, så vi ikke havner i den samme kedelige situation igen? Kan vi få et klart svar på det område?

Miljøministeren (Connie Hedegaard):

Nu er det jo i en sag tilbage fra, jeg tror 1997, at Naturklagenævnet giver denne her tilladelse, som efterfølgende er erklæret åbenlyst ulovlig af Højesteret og, som jeg sagde før, af Vestre Landsret. Jeg mener ikke, at der er noget belæg for at sige, at der i al almindelighed skulle være et problem med kompetencen i Naturklagenævnet. Det tror jeg såmænd heller ikke at hr. Jørn Dohrmann har belæg for at mene.

Men selvfølgelig vil der hele tiden være opmærksomhed på, om Naturklagenævnet kan løfte de opgaver, det har. Det mener jeg nu i al almindelighed at det kan. Det behandler jo i snevejs af sager hvert år, og det her er jo heldigvis

en på alle måder helt igennem usædvanlig sag – heldigvis også for Naturklagenævnet.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Fortsættelse af forespørgsel nr. F 7 [afstemning]:

Forespørgsel til ministeren for ligestilling [om uligheder mellem kønnene].

Af Anne Grete Holmsgaard (SF), Mette Frederiksen (S), Naser Khader (RV) og Pernille Rosenkrantz-Theil (EL).

(Forespørgslen anmeldt 7/10 2004. Fremme af forespørgslen vedtaget 20/10 2004. Første del af forespørgslen (forhandlingen) 22/10 2004. Forslag til vedtagelse nr. V 2 af Troels Lund Poulsen (V), Louise Frevert (DF) og Helle Sjelle (KF). Forslag til vedtagelse nr. V 3 af Anne Grete Holmsgaard (SF), Mette Frederiksen (S), Naser Khader (RV) og Line Barfod (EL)).

Formanden:

Forhandlingen er afsluttet, og vi går derfor straks til afstemning.

Kl. 13.45

Afstemning

Forslag til vedtagelse nr. V 2 af Troels Lund Poulsen (V), Louise Frevert (DF) og Helle Sjelle (KF) (*se side 493*) vedtoges med 58 stemmer (V, DF, KF og Anders Møller (UFG)) mod 45 (S, SF, RV, EL og KD).

Hermed var følgende forslag bortfaldet:

Forslag til vedtagelse nr. V 3 af Anne Grete Holmsgaard (SF), Mette Frederiksen (S), Naser Khader (RV) og Line Barfod (EL) (*se side 491*).

Hermed sluttede forespørgslen.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Fortsættelse af forespørgsel nr. F 8 [afstemning]:

Forespørgsel til ministeren for ligestilling [om sikring af ligestilling, tolerance og rettigheder kønnene imellem].

Af Louise Frevert (DF), Kristian Thulesen Dahl (DF), Pia Kjærsgaard (DF) og Peter Skaarup (DF).

(Forespørgslen anmeldt 7/10 2004. Fremme af forespørgslen vedtaget 20/10 2004. Første del af forespørgslen (forhandlingen) 22/10 2004. Forslag til vedtagelse nr. V 4 af Louise Frevert (DF), Troels Lund Poulsen (V) og Helle Sjelle (KF).

Forslag til vedtagelse nr. V 5 af Anne Grete Holmsgaard (SF), Mette Frederiksen (S), Naser Khader (RV) og Line Barfod (EL)).

Formanden:

Forhandlingen er afsluttet, og vi går derfor straks til afstemning.

Afstemning

Forslag til vedtagelse nr. V 4 af Louise Frevert (DF), Troels Lund Poulsen (V) og Helle Sjelle (DK) (*se side 519*) vedtoges med 58 stemmer (V, DF, KF og Anders Møller (UFG)) mod 46 (S, SF, RV, EL og KD).

Hermed var følgende forslag bortfaldet:

Forslag til vedtagelse nr. V 5 af Anne Grete Holmsgaard (SF), Mette Frederiksen (S), Naser Khader (RV) og Line Barfod (EL) (*se side 524*).

Hermed sluttede forespørgslen.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Anden behandling af lovforslag nr. L 37: Forslag til lov om årpenge for prinsesse Alexandra.

Af statsministeren (Anders Fogh Rasmussen). (Fremsat 7/10 2004. Første behandling 19/10 2004. Betænkning 21/10 2004).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.